

ALÍCIA

Ainhoa Gorrea i Arboleda

Fa molts anys, en una ciutat hi havia una nena de dotze anys que es deia Alícia. Li encantava llegir contes de tota mena.

Un dia, l'Alícia va anar a una biblioteca que es deia Praga, però aquesta no era una biblioteca normal. Ella se sentia com a casa seva.

Mentre mirava els contes va veure que un tros de pàgina estava trencada. Era el final d'una història. Ho volia comentar amb la bibliotecària, però no hi havia ningú. Així que l'Alícia se'n va anar.

Al dia següent aquella biblioteca no hi era. Va pensar que s'havia equivocat de carrer o estava somiant, però al mirar a terra va trobar un altre tros d'aquella pàgina. De seguida va saber que era del llibre d'aquella biblioteca tan especial. Mentre dormia va pensar que segurament aquella biblioteca era màgica. L'Alícia pensava que podria tenir una clau i rumiava i rumiava... Al final va esbrinar que la clau era... Praga!

Al dia següent al matí va anar a l'esplanada de la biblioteca i va dir ben fort la clau. De cop i volta es va obrir una porta. Hi havia un home amb una barba llarguíssima que la va felicitar per haver desfet l'encanteri de la biblioteca. Tothom va saber que aquella biblioteca anomenada Praga es podria anar a llegir contes des dels més grans als més petits i també s'hi podia fer moltes més coses. Tothom va saber llegir i va aprendre moltes coses.

L'Alícia estava molt contenta per haver ajudat a persones com els nens i nenes que no podien anar a escola. Aquests van aprendre a llegir contes de la Blancaneus, els Tres Porquets...i molts conte més. Els adults van poder llegir novel·les sense pagar res, perquè aquell poble era molt pobre.

Aquell poble va ser molt reconegut per tot el món. Milers de persones anirien a llegir aquells contes tan bonics. També van obrir escoles pels nens i nenes i van construir cases i moltes coses més.